

ПРИЛОЖЕНИЕ

към годишния финансов отчет
на МЕДИКС ЕООД
към 31 Декември 2008 г.

I. Правен статут, предмет на дейност, регистрации, управление.

II. База за изготвяне на годишния финансов отчет.

Годишният финансов отчет е съставен в съответствие с действащото търговско, данъчно и счетоводно законодателство и на база Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

III. Основни принципи за съставяне на годишния финансов отчет.

- текущо начисляване - приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните
- действащо предприятие - предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще;
- предпазливост - извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;
- съпоставимост между приходите и разходите - признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчита за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
- предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;
- запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

VI. Съдържание на годишния финансов отчет.

а) счетоводен баланс; б) отчет за приходите и разходите; в) отчет за паричния поток; г) отчет за собствения капитал;

д) справка за нетекущите (дълготрайни) активи;

е) приложение.

Формата на годишния финансов отчет е променена спрямо предходния отчетен период, поради нормативна промяна в Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия. Данните за предходна година са рекласифицирани, съобразно новите форми.

VII. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет.

Нетекущи (дълготрайни) материални активи.

Като нетекущи (дълготрайни) материални активи се отчитат активи, които имат натурално веществена форма и се придобиват за продължителна употреба /повече от един отчетен период/ за изпълнение на типичните операции на предприятието.

Първоначална оценка

Нетекущите (дълготрайни) материални активи към датата на придобиване се оценяват по цена на придобиване.

Цената на придобиване се определя както следва:

а) за закупените активи - покупната цена, включително мита и невъзстановими данъци и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. В преките разходи се включват разходите за подготовка на обекта, разходите за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходите за привеждане на актива в работно състояние.

б) за създадените в предприятието: - по себестойност, определена по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция,

Оценка на нетекущите /дълготрайните/ материални активи след първоначалното признаване.

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен нетекущ /дълготраен/ материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Когато балансовата стойност превишава възстановима стойност и са налице условията, посочени в НСФО 36 – Обезценка на активи се извършва обезценка. Загубата от обезценка на активите се признава за текущ разход за дейността и се посочва на отделен ред в отчета за приходите и разходите. Възстановената загуба от обезценка се отразява като текущ приход от дейността до размера на предходна обезценка, която е била отразена като текущ разход. В случай, че увеличението превишава предишно намаление, разликата се отчита като преоценъчен резерв.

Амортизация.

При определяне на амортизируемата сума не се взема предвид остатъчната стойност на активите. Полезният срок за годност се определя към датата на доставката, като се има предвид периода, през който предприятието ще черпи икономическа изгода.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните годишни амортизационни норми в %:

Група	Счетоводни 50	Данъчни 50
Компютри	25	25
Транспортни средства	15	15
Други		

Последващи разходи за нетекущи (дълготрайни) материални активи.

а) разходите за текуща поддръжка и ремонт се отчитат като текущи разходи;

б) с разходите за значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се увеличава балансовата му стойност, когато е

Определя се стойностен праг на същественост за нетекущите (дълготрайни) материални и нематериални активи - 700 лева.

Текущи (краткотрайни) активи на предприятието.

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието, се представят като текущи.

Материални запаси

Суровините (материалите) в производствените предприятия се отчитат при тяхната покупка по цена на придобиване (историческа цена), която включва следните разходи: покупна цена; вносни мита; такси; невъзстановими данъци и акцизи; застраховки и разходи по доставка превози, товарно-разтоварни работи.

Суровините (материалите) при тяхната употреба се отписват по един от препоръчителните методи, а именно:

- средно претеглена стойност - препоръчителен подход по СС 2- Отчитане на стоково материалните запаси (период на установяване на средно претеглената стойност - на всеки месец).

Закупени материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността се изписват като текущи разходи. На гърба на първичния документ (фактура) се извършва заверка с подпис за направлението на разхода от лицето, отговорно за влягането им в употреба.

Продукцията, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба, се оценява по себестойност, формирана от разходите за преработка.

В разходите за преработка се включват:

а) преките разходи, свързани с произведената продукция;

б) систематично начислявани постоянни и променливи общопроизводствени разходи;

Постоянните и променливите общопроизводствени разходи при взаимосвързана продукция се разпределят на база продажната цена на всеки продукт, услуга, изделие в крайната продажна стойност на цялата продукция.

Страничните продукти се оценяват по нетна реализуема стойност, която се отчислява от стойността на основния продукт.

Методи за отписване на продукцията при нейната продажба

- конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партии, производства, проекти или клиенти;

- средно претеглена стойност - препоръчителен подход по СС 2- Отчитане на стоково материалните запаси (период на установяване на средно претеглената стойност - на всеки месец).

Незавършеното производство се оценява по себестойност, определена от разходите за преработка.

Оценка на материалните запаси

Към датата на съставяне на отчета материалните запаси се оценяват по по-ниската от нетната им реализуема стойност и отчетната стойност.

Намалението на отчетната стойност до нетната реализуема стойност се отчитат като текущ разход по реда на СС 2

- Отчитане на стоково материалните запаси. В случай че през следващите отчетни периоди за налични преоценени материални запаси не са налице условията, довели до снижаването на стойността, се извършва изцяло или частично възстановяване на предишното намаление на отчетната стойност. Увеличението се отчита като текущи приходи.

Възстановяването се извършва до размера на стойността преди тяхното намаление.

Вземания

Към датата на съставяне на баланса търговските вземания са текущи и са в размер на хил. лв.

Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки и парични еквиваленти.

Собствен капитал

Предприятието възприема финансовата концепция за подържане на капитала. Подържането на финансовия капитал се оценява по номинални парични единици. Печалбата за отчетния период се счита за придобита, само ако паричната сума на собствения капитал в края на периода превишава паричната сума в началото на периода, след приспадане на разпределенията между собствениците или вложения от тях капитал през периода.

Вид (дялове, акции)	Записан капитал				В края на периода		
	В началото на		Записани през				
	брой	номинал	брой	номинал	брой	номинал	Сума
Дялове	100	50			100	50	5000
Обикновени акции					0		0
Обикновени поименни акции					0		0
Привилегировани акции			0		100		5000
Общо:	100		0				

Задължения

Предприятието отчита като пасиви съществуващи задължения, които произтичат от минали събития и чиито уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси - носители на икономическа изгода.

Вид на задължението	До 1 год.	Над 1 год.	Над 5 год.	Описание на обезпечението
Задължения към финансови предприятия, в т.ч.:	в хил.лв.	в хил.лв.	в хил.лв.	
1. Към банки:	0	0	0	
Други задължения	х	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.	
	х			

	X *			
	X			
Общо други задължения:		0	0	

Признаване на приходи.

Предприятието определя като приходи brutните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

Приходите се признават, когато едновременно са налице следните критерии:

- а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
- б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;

- в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;
- г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

Не се признава приход, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени (не са извършени). Полученото авансово плащане се признава в баланса като задължение (аванс от клиента).

Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика.

1. Извънредните позиции - посочват се в баланса некомпенсирано
2. Фундаментални грешки.

а) препоръчителен подход:

Размерът на корекцията (преизчислението) се отчита в текущия период чрез увеличаване на салдото на неразпределената печалба от минали години. Ако размерът на корекцията е по-голям от неразпределената печалба, разликата се отчита като непокрита загуба от минали години. Сравнителната информация от предходния отчетен период се преизчислява.

б) алтернативен подход:

Размерът на корекцията (преизчислението) се отчита като се включва в други приходи и разходи за текущия период, а за предходния период се изготвят проформа /баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричния поток и отчет за собствения капитал/ и се прилагат към годишния финансов отчет.

3. Промените в счетоводната политика се отразяват съгласно:

препоръчителен подход:

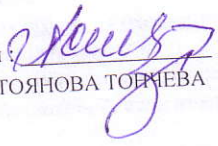
Размерът на корекцията, която се извършва във връзка с промяната на счетоводната политика, се отразява като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години.

допустим алтернативен подход:

Размерът на корекцията, която се извършва във връзка с промяната на счетоводната политика, се включва в други приходи и разходи при определяне на печалбата или загубата за текущата година. Промяната се отчита с обратна сила, освен в случаите, когато тя не може да бъде определена в разумни граници.

Други оповестявания няма

Дата на съставяне
28.02.2009

Съставител: 
ПЕНКА СТОЯНОВА ТОНЧЕВА

Представяващ: 
МАРИЯ КОСТАДИНОВА ДАСКАЛОВА